

**Решение № 990 от 14.05.2016 г. по т.д. № 1278/2016 г.
на Софийски апелативен съд, Търговска колегия**

Чл. 201 ГПК
Чл. 205 ГПК
Чл. 64, ал. 2 ГПК
§ 2, т. 1 ЗАПСП
§ 2, т. 7 ЗАПСП
Чл. 24 ЗАПСП
Чл. 24, ал. 1, т. 2 ЗАПСП
Чл. 3, ал. 1 ЗАПСП
Чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗАПСП
Чл. 3, ал. 1, т. 4 ЗАПСП
Чл. 86, ал. 1, т. 1-5 ЗАПСП
Чл. 86, ал. 2 ЗАПСП
Чл. 87 ЗАПСП
Чл. 87, ал. 1 ЗАПСП
Чл. 90а ЗАПСП
Чл. 90а, ал. 1, т. 1-10 ЗАПСП
Чл. 90а, ал. 2 ЗАПСП
Чл. 94 ЗАПСП
Чл. 94а ЗАПСП
Чл. 95, ал. 1, т. 1 ЗАПСП
Чл. 95, ал. 1, т. 2 ЗАПСП
Чл. 95, ал. 1, т. 6 ЗАПСП
Чл. 86 ЗЗД

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, Търговско отделение, 11 с - в, в публично съдебно заседание на единадесети април през две хиляди и шестнадесета година, в състав:

Председател: Стефан Гроздев

Членове: М. Ж.

Т. Т.

при секретаря Д. И., като изслуша докладвано от съдията Г. т. д. № 1278 по описа за 2016 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 196, ал. 1, предложение 2 -ро от ГПК/отм./.

С Решение № 1316 от 19.07.2013 г., постановено по т. д. № 557/2007 г. по описа на СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав, са отхвърлени като неоснователни субективно и обективно съединените иски по чл. 95, ал.1, т.1 и т.2, чл. 94 вр. с чл. 94а и чл. 95, ал.1, т.6 от ЗАПСП, предявени от [фирма], [населено място], ЕИК [ЕИК], срещу [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], и [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], за признаване за установено неправомерното използване на части от предаването „Ш. на С. Т.“ в издания на предаването „Г. на е.“, за преустановяване на неправомерното използване, за присъждане на обезщетение за неправомерното използване и разгласяване на диспозитива на решението.

Със същото решение СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав е прекратил частично производството по предявените субективно и обективно съединени иски по чл. 95, ал.1, т.1 и т.2, чл. 94 вр. с чл. 94а и чл. 95, ал.1, т.6 от ЗАПСП от [фирма] срещу [фирма] и [фирма] за признаване за установено неправомерното използване на части от предаването „В. на д.“ в предаването „Г. на е.“, за преустановяване на неправомерното използване, за присъждане на обезщетение за неправомерното

използване и разгласяване на диспозитива на решението. Съобразно изхода на делото в полза на [фирма] са присъдени разноски и възнаграждение за един адвокат.

Решение № 1316 от 19.07.2013 г. по т. д. № 557/2007 г. по описа на СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав е обжалвано от ищеца [фирма] изцяло, с оплаквания за необоснованост, неправилност и съществени нарушения на процесуалните правила. Жалбоподателят поддържа, че изводът на първоинстанционния съд за наличие на съвместна легитимация на ищеца и излъчващата телевизия по отношение на телевизионната игра „В. на д.“ е неправилен; че съдът неправилно и незаконосъобразно е приел, че излъчването на процесните откъси отговаря на хипотезата на чл.24, ал.1, т.2 ЗАПСП; че съдът не е мотивирал защо кредитира заключението на тройната, а не на единичната експертиза, с което е допуснал процесуално нарушение; че не е обсъдена приложимостта на Бернската конвенция за закрила на литературните и художествените произведения; че съдът без да обсъди представени от ищеца доказателства необосновано е приел, че осъщественото използване е в обем, оправдан от целта и съответства на обичайната практика и че при използването на процесните откъси е посочен източникът. Счита за неправилен, необоснован и незаконосъобразен извода на съда, че липсват безспорни доказателства по отношение на вредата. Подробни съображения излага в обстоятелствената част на жалбата, доразвити в писмени бележки. Не сочи нови доказателства по смисъла на чл. 205 от ГПК/отм./. Претендира разноски.

Ответната страна [фирма] оспорва жалбата с мотивирано възражение. Поддържа, че първоинстанционното решение е обосновано, правилно и постановено в съответствие с процесуалните правила. Изразява становище за частична недопустимост на производството по отношение на предаването „Ш. на С. Т.“ и прави искане за служебна проверка за допустимост в тази му част. Не ангажира нови доказателства. Представя писмена защита. Претендира разноски.

Ответната страна [фирма] оспорва жалбата, като поддържа становище за законосъобразност и правилност на обжалваното решение. Също не сочи нови доказателства. Представя писмена защита. Не претендира разноски.

По жалбата на [фирма] против Решение № 1316 от 19.07.2013 г. по т. д. №557/2007 г. СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав е образувано въззивно т. д. № 494 по описа за 2014 г. на Софийски апелативен съд, Търговско отделение 11 състав. При проверката за допустимост и редовност на жалбата въззивният съд е констатирал, че въззивното производство е преждевременно образувано, доколкото Решение № 1316 от 19.07.2013 г. по т. д. №557/2007 г. не съдържа произнасяне по целия предмет на спора. С Определение № 997/28.04.2014 г. по т. д. № 494/ 2014 г. Софийски апелативен съд, Търговско отделение 11 състав, е конституирал като главна страна наред с жалбоподателя [фирма] дружество [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], в качеството му на копродуцент на „Ш. на С.“ и е отменил определението, обективизирано в Решение № 1316 от 19.07.2013 г. по т. д. №557/2007 г. по описа на СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав, с което производството е прекратено в частта досежно искове с правно основание чл.95, ал.1, т.1 и т.2, вр.94, вр.чл.94а и чл.95, ал.1, т.6 от ЗАПСП, предявени от [фирма] срещу [фирма] и [фирма] за признаване за установено неправомерното използване на части от предаването „В. на д.“. Със същото определение делото е върнато на първоинстанционния съд за продължаване на процесуалните действия в тази им част.

С Решение № 2065 от 28.12.2015 г. по т. д. №557/2007 г. СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав е допълнил произнасянето по спорния предмет, като е признал за установено извършено нарушение на сродно на авторското право на [фирма] и [фирма] в качеството им на продуценти на телевизионно предаване „В. на д.“ от

страна на [фирма] в качеството му на продуцент на предаването „Г. на е.“ чрез използването на откъс от предаването „В. на д.“, излъчено на 02.05.2006 г. в излъченото на 08.01.2007 г. издание на предаването „Г. на е.“ без посочване на наименованията на продуцентите [фирма] и [фирма], постановил е преустановяване на неправомерното използване на откъси от предаване „В. на д.“ в предаването „Г. на е.“ без посочване на наименованията на продуцентите, осъдил е [фирма] да заплати сумата от 6 300 лева на [фирма] и сумата от 700 лева на [фирма] ведно с лихва за забава от датата на предявяване на исковата молба /06.04.2007 г./ до окончателното му плащане, и двете суми представляващи обезщетение за неправомерно използване на откъс от телевизионно предаване „В. на д.“ в „Г. на е.“ без посочване на имената на продуцентите, постановил е разгласяване на диспозитива на решението за сметка на нарушителя и е осъдил [фирма] да заплати на [фирма] разноски съобразно уважената част от исковете. Предявените против ответника [фирма] искове с правно основание чл. 95, ал.1, т.1 и 2, чл.94 вр. с чл.94а и чл.95, ал.1, т.6 от ЗАПСП и чл. 86 от ЗЗД са отхвърлени като неоснователни, като ищецът [фирма] е осъден да заплати на [фирма] разноски съобразно отхвърлената част.

Допълващото Решение № 2065 от 28.12.2015 г. по т. д. № 557/2007 г. по описа на СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав е обжалвано от ответника [фирма] изцяло, с оплаквания за противоречие с материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост. Поддържа се, че съдът е приложил неправилно чл.90а, ал.2 от ЗАПСП като е приел, че начинът на обозначаване на продуцентите на „В. на д.“ в „Г. на е.“ не отговаря на изискването на чл. 24, ал.1, т.2 от ЗАПСП; че е приел за безспорни обстоятелства, които са оспорени от ответника и не е обсъдил релевантни за делото доказателства и доводи в нарушение на процесуалните правила; че не е мотивирал преценката си защо отхвърля заключението на тройната съдебно-техническа експертиза; че необосновано е присъдил вреди в пълния претендиран размер без по делото да са доказани всички елементи на отговорността по чл. 94 от ЗАПСП. С жалбата е приложено ново писмено доказателство Договор от 02.08.2006 г. за продукцията „Г. на е.“ и е направено искане за повторен оглед на видеозапис на предаването „В. на д.“.

Ответната страна по жалбата [фирма] поддържа писмено становище за законосъобразност и правилност на Решение № 2065 от 28.12.2015 г. по т. д. № 557/2007 г. на СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав. Оспорва твърдението на [фирма], че правопораждащите юридически факти за предаванията „Ш. на С. Т.“ и „В. на д.“ са идентични; счита за обоснован и правилен извода на първостепенния съд, че излъчването на откъси от „В. на д.“ в „Г. на е.“ е правено без посочване на продуцента [фирма]; оспорва наличието на задължително необходимо другарство между [фирма] и [фирма]; счита, че датите на излъчване и съдържанието на предаването „В. на д.“ са доказани по делото. Възражава срещу извършването на повторен оглед на видеозаписи и се противопоставя на приемането на приложеното към жалбата ново писмено доказателство. Прави искане за допускане на съдебно-оценителна експертиза, която да установи размера на приходите на [фирма] от разпространение на програмата Нова ТВ. Представя писмена защита. Претендира разноски.

В срока по чл.201 от ГПК /отм./ ответникът [фирма] е депозирал отговор по жалбата на [фирма], в който посочва, че с оглед диспозитива на Решение № 2065 от 28.12.2015 г. няма правен интерес да го обжалва, но счита жалбата за основателна поради противоречие в правните изводи на първостепенния съд по установените по делото факти и приложимия към тях материален закон.

Решение № 2065 от 28.12.2015 г. по т. д. № 557/2007 г. на СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав в частта, с която са отхвърлени като неоснователни предявените против ответника [фирма] искове за присъждане на обезщетение в размер на 7 000

лева, ведно със законна лихва за забава от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане поради неправомерното използване на части от предаването „В. на д.“ и са присъдени разноски в полза на [фирма], е обжалвано в срока по чл. 197 от ГПК /отм./ от ищеца [фирма] с оплаквания за необоснованост, неправилност и незаконосъобразност. Поддържа се, че съдът необосновано е приел, че по делото няма данни ответникът [фирма] да е използвал процесния откъс от предаването „В. на д.“; оспорва се като неправилен и незаконосъобразен изводът на съда, че [фирма] е уредило авторските права, като е сключило договор с [фирма], съгласно който отговорността за нарушени права на трети лица се носи от [фирма]; поддържа се, че отговорността на [фирма] произтича от закона. Нови доказателства по смисъла на чл. 205 от ГПК /отм./ не се сочат. Представя писмена защита. Претендира разноски.

С отговор в срока по чл. 201 от ГПК /отм./ ответникът [фирма] оспорва жалбата като недопустима по съображение, че е подадена от името само на единия задължителен необходим другар. По същество моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Не сочи нови доказателства. Не претендира разноски.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция конституираният съищец [фирма] излага устно становище, с което оспорва жалбата на [фирма] срещу допълващото Решение № 2065 от 28.12.2015 г. Не сочи нови доказателства. Не прави искане за повтаряне на процесуални действия, извършени пред първата инстанция до постановяване на основното Решение № 1316 от 19.07.2013 г. Не претендира разноски.

По доказателствените искания на страните настоящата инстанция се е произнесла в проведеното съдебно по делото открито заседание.

Жалбите са допустими - подадени са в законоустановения срок, от страни в процеса, имащи право и интерес от обжалване и срещу подлежащи на обжалване допустими съдебни актове, които в тяхната съвкупност формират произнасянето на първостепенния съд по спорния предмет. Извършените от СГС 6-то търговско отделение 8 състав процесуални действия по постановяване на основното Решение № 1316 от 19.07.2013 г. и допълващото Решение № 2065 от 28.12.2015 г. по т. д. № 557/2007 г. са валидни и допустими, което обуславя възможността за въззивната инстанция да се произнесе по съществото на спора.

Софийският апелативен съд като въззивна инстанция взе предвид следното:

СГС е сезиран с искова молба от [фирма] с оплакване, че телевизионно предаване „Г. на е.“, излъчвано по Нова Телевизия в часовия диапазон 21.55-22.35 часа, нарушава изискванията на Закона за авторското право и сродните му права, като в издания на предаването без съгласие от страна [фирма] и без да се заплаща възнаграждение се излъчват откъси от ко/продуцирани от [фирма] телевизионни предавания и от песен, носител на продуцентските права върху които е [фирма]. Ищецът твърди, че на 08.01.2007 г. е излъчен откъс от телевизионно предаване „Ш. на С. Т.“ от 22.12.2006 г. и от „В. на д.“ от 02.05.2006 г., като при излъчването са правени промени в излъчваните записи, включително като е монтирана музика върху тях, с което излъчените откъси са манипулирани; на 12.01.2007 г. е излъчен откъс от предаването „Ш. на С. Т.“ от 12.12.2006 г., като необосновано откъсът е излъчен неколкократно и е манипулиран; на 22.12.2006 г. е излъчен откъс от предаването „Ш. на С. Т.“ от 10.01.2007 г. като при излъчването са правени промени в излъчвания запис, включително е монтирана различна музика и отделни кадри са повтаряни няколкократно, с което записът е манипулиран; на 01.02.2007 г. е излъчен откъс от предаването „Шоуто на С. Т.“ от 11.01.2007 г. с оглед грешното посочване на гледаното предаване /"Принцът и просякът" вместо „Ш. на С."/; на 05.02.2007 г. са

излъчени откъси от издания на „Ш. на С. Т.“ от 25.01.2007 г. и от 02.02.2007 г., като при излъчването са правени промени, включително като са монтирани различни звуци и са правени повторения на част от излъчените кадри; в същото предаване е излъчен и откъс от песента „Едно ферари с цвят червен“ с променен текст; на 08.03.2007 г. е излъчен откъс от „Ш. на С. Т.“ от 14.02.2007 г. с промени и повтаряни кадри, с което записът е манипулиран; на 20.03.2007 г. е излъчен откъс от „Ш. на С. Т.“ от 02.03.2007 г. като са правени промени в записа и са повтаряни част от излъчваните кадри. Ищецът твърди, че е продуцент на предаването „Ш. на С. Т.“ и копродуцент на предаването „В. на д.“, които се излъчват по БТВ, както и че [фирма] като телевизионен оператор, притежаващ правото на лиценз за излъчване на програма „БТВ“, не е предоставяло на [фирма] и/или на [фирма] правото на възпроизвеждане на части от „Ш. на С. Т.“ и „В. на д.“. Ищецът твърди, че описаните излъчвания не отговарят на изискванията на чл.24, ал.1, т.2 от ЗАПСП, тъй като не са налице кумулативно предвидените от закона изисквания за излъчване без съгласието на носителя на авторско право и сродни права и без заплащане на възнаграждение - откъсите не представляват цитати, тъй като не предават точни откъси от песента и тези предавания, при излъчването се посочва източник, но не и името/имената на автора/ите, излъчването не съответства на обичайната практика и не е в обем, оправдан от целта. Моли съда да установи факта на извършване на нарушения по ЗАПСП при излъчването на посочените издания на „Г. на е.“; да постанови спрямо ответниците да преустановят неправомерното използване на предавания и музикални произведения, чийто носител на авторски и/или сродни права е [фирма]; да постанови разгласяване на диспозитива на решението за сметка на нарушителя; да осъди солидарно ответниците да заплатят за нарушението обезщетение в размер на 100 000 /сто хиляди/ лева за вреди, причинени от неправомерно използване на части от предаванията „Ш. на С. Т.“, „В. на д.“ и песента „Едно ферари с цвят червен“ чрез внасяне на промени и използването им с търговска цел за създаване на ново телевизионно предаване „Г. на е.“, ведно с лихва за забава от датата на исковата молба до окончателното плащане и направените разноси по делото. Конкретизира претенцията за обезщетение както следва: за излъчен на 08.01.2007 г. откъс от „Ш. на С. Т.“ 20 000 лева, а за откъс от „В. на д.“ - 7 000 лева; за излъчен на 12.01.2007 г. откъс от „Ш. на С. Т.“ - 4 000 лева; за излъчен на 22.01.2007 г. откъс от „Ш. на С. Т.“ - 13 000 лева; за излъчен на 01.02.2007 г. откъс от „Ш. на С. Т.“ - 4 000 лева; за излъчени на 05.02.2007 г. откъси от издание на „Ш. на С. Т.“ от 02.02.2007 г. - 28 000 лева, а за откъси от предаването от 25.01.2007 г. - 10 000 лева, за неправомерно използване на песента „Едно ферари с цвят червен“ - 4 000 лева; за излъчен на 08.03.2007 г. откъс от „Ш. на С. Т.“ - 5 000 лева; за излъчен на 20.03.2007 г. откъс от „Ш. на С. Т.“ - 5 000 лева. С уточнителна молба от 27.04.2007 г. ищецът е посочил, че съизмерява претендираните вреди с продължителността на използваните кадри, с тежестта на отделните нарушения, използваните начини на манипулация, както и с рейтинга на предаванията, откъси от които са използвани.

Ответникът [фирма] оспорва иска по основание и размер. Твърди, че не е налице неправомерно използване на произведение, предмет на авторско право, тъй като съгласно чл.24 от ЗАПСП без съгласие на автора и заплащане на възнаграждение е допустимо използване на цитати, както и че претендираните суми са прекомерно завишени и не съответстват на практиката.

Ответникът [фирма] оспорва исковете изцяло със същото правоизключващо възражение.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните доказателства и доводите на страните съобразно чл.188, ал.1 ГПК /отм./ във връзка с чл.211, ал.1 ГПК /отм./, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото са предявени продуцентски права върху записи на аудио-визуални произведения и продуцентски права върху звукозапис на музикално произведение. Правата на авторите на процесните епизоди на „Ш. на С. Т." и „В. на д." /режисьори, сценаристи, оператори/ и на песента „Едно ферари с цвят червен" /автори на музика, текст и аранжирмент/ не са предмет на разглеждане в настоящото производство. Качеството продуцент на телевизионно предаване „Ш. на С. Т." на ищците [фирма] и [фирма] /с фирма към датата на сключване на договора [фирма]/ се установява от Договор за създаване и излъчване на телевизионно предаване от 05.07.2004 г. От Договор за създаване, излъчване и последващо използване на телевизионно предаване - игра от 23.04.2004 г., се установява, че [фирма] и [фирма] са притежатели на продуцентски права и върху телевизионно предаване „В. на д."

От Договор от 27.07.2004 г. между [фирма] и [фирма] се установява, че ищецът е титуляр на продуцентски права върху звукозаписа на песента „Едно ферари с цвят червен". От Договор за продукция от 02.08.2006 г. се установява, че [фирма] е продуцент на телевизионно предаване „Г. на е.", което се излъчва в програмата на [фирма] /с фирма към датата на сключване на договора [фирма]/. По делото е установено, че ответникът [фирма] е използвал откъси от издания на „Ш. на С. Т.", „В. на д." и песента „Едно ферари с цвят червен" в епизоди на „Г. на е.", които са излъчени в програмата на ответника [фирма] на 08.01.2007 г., 12.01.2007 г., 22.01.2007 г., 01.02.2007 г., 05.02.2007 г., 08.03.2007 г. и 20.03.2007 г.

По делото не се спори, че ответникът [фирма] е използвал откъси от излъчени епизоди на „Ш. на С. Т.", „В. на д." и част от песента „Едно ферари с цвят червен" в епизоди на „Г. на е." без да е искал и получил разрешение от ищците и без да е платил възнаграждение за това използване. Излъчването на процесните епизоди на „Г. на е." в програмата на Нова Телевизия на посочените в исковата молба дати се установява от записи, изискани от ответника [фирма] по реда на чл. 152 от ГПК /отм./. В хода на производството [фирма] е направил възражение срещу приемото на приложения с исковата молба оптични носители със записи на епизоди на „Ш. на С. Т." и „В. на д." с аргумента, че тези записи не са предоставени от телевизията, осъществила излъчването. Ответникът [фирма] е застъпил същото становище. Настоящата инстанция преценява възражението на ответниците като неоснователно: предвиденият в чл. 14 от Закона за радиото и телевизията специален ред за осигуряване на записи от телевизионни програми улеснява доказването на тяхното съдържание и дата на излъчване, но не изключва приложимостта на общите правила на доказването по Глава тринадесета от ГПК /отм./. Съдържанието на процесните епизоди на „Ш. на С. Т." и „В. на д." е установено по делото от извършения оглед на оптични носители, отразен в протокол от съдебно заседание и от фактическите констатации на основното и допълнителното заключение на единичната експертиза, изготвена от вещото лице доц. Л. Х., които се допълват безпротиворечиво от заключението на тройната експертиза, изготвена от вещите лица Б. Д. и С. Б. /относно изданията на „Ш. на С. Т." от 11.01.2007 г. и 02.02.2007 г./ и от отделното мнение на вещото лице от състава на тройната експертиза В. П. /по отношение на всички предавания/. Съдържанието и датата на излъчване на откъсите от „Ш. на С. Т." и „В. на д.", възпроизведени в „Г. на е.", са установени по делото и с гласни доказателства /разпит на свидетелите Д. П. и Т. Х./.

Ответникът [фирма] не оспорва, че е извършил намеса в съдържанието на откъсите от епизоди на „Ш. на С. Т." и „В. на д." при използването им в епизодите на „Г. на е.". Видът и характерът на привнесените изменения е установен по делото с единичната експертиза на доц. Л. Х. /използваните кадри не са идентични; монтирана е музика, звуци и смях; отделни кадри са повтаряни неколkokратно; други кадри са монтирани на по-висок каданс; при монтажа е направена компилация от кадри;

звукотримият образ е променен/. Аналогични констатации се съдържат в отделното мнение на вещото лице В. П.. Анализ на коментарните способности, приложени в епизодите на „Г. на е.“, се съдържа в основното заключение на тройната експертиза /чрез монтаж са съкратени моменти от предаването; монтажът е извършен по начин, запазващ смисловото съдържание на различните части; в долната част на екрана периодично се показват субтитри; автентичният звук от шоуто е излъчен в цялост като към определени откъси като коментарен способ са добавени допълнителни звуци; използван е приемът на коментар зад кадър с характерните гласове на водещите, които не са част от оригиналната фонограма на използваните кадри/. Всички приети заключения потвърждават, че в „Г. на е.“ от 05.02.2007 г. е излъчен откъс от песента „Едно ферари с цвят червен“, която е изпълнена от водещите на предаването с променен текст, както и че имената на авторите на използваните откъси от предавания и песента не са упоменавани в „Г. на е.“. В основното заключение на тройната експертиза подробно са описани гласовите и визуални анонси към съответните откъси. Установено е също така, че откъсите от „Ш. на С. Т.“ и „В. на д.“, излъчени в епизодите на „Г. на е.“, съдържат в горния ляв ъгъл на кадъра оригиналното лого на БТВ, представляващо стилизирана буква „Б“. Със заключение на социологическа експертиза по делото са установени рейтингът и пазарният дял на посочените в исковата молба издания на телевизионните предавания „Г. на е.“, „Ш. на С. Т.“ и „В. на д.“. От писмени доказателства /11 броя договора по опис/ се установява, че в периода 03.08.2004 г. - 18.12.2008 г. ищецът [фирма] е договарял срещу заплащане използването на кадри от произведения, продуцирани от „Българската национална телевизия“ и [фирма].

При така установената фактическа обстановка настоящата инстанция приема от правна страна следното:

Обект на авторско право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма /чл.3, ал.1 от ЗАПСП/. Процесните телевизионни предавания са аудио-визуални произведения, които се ползват със закрила като обекти на авторско право по чл.3, ал.1, т.4 от ЗАПСП. Носители на авторски права върху филми и други аудио-визуални произведения са техните режисьор, сценарист и оператор /чл. 62, ал.1 от ЗАПСП/. Наред с авторите, права върху аудио-визуално произведение има и физическото или юридическото лице - продуцент, което организира създаването на произведението и осигурява финансирането му /чл.62, ал. от ЗАПСП/. Правата на продуцентите на аудио-визуално произведение са сродни на авторското /чл.72, т.3 от ЗАПСП/. Продуцентът на първоначалния запис на аудио-визуално произведение има по отношение на оригинала и копията от него, получени в резултат на този запис, изключителното право да разрешава срещу заплащане размножаването им, публичното им прожектиране, публичното им изпълнение и излъчването им по безжичен път, предаването и препредаването им по кабел, възпроизвеждането им, разпространението им, превеждането, дублирането и субтитрирането им, предлагането по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до записа или части от него по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществяван по начин и по време, индивидуално избрани от всеки от тях, вноса и износа в трети държави на копия в търговско количество, преработката и синхронизацията на записа /чл.90а, ал.1, т.1-10 от ЗАПСП/. Продуцентът има право да изисква при използване на записа името или наименованието му да бъде посочвано по обичайния за това начин /чл.90а, ал.2 от ЗАПСП/. Музикалните произведения също са закриляни обекти на авторското право /чл.3, ал.1, т.2 от ЗАПСП/. Автор на музикално произведение е физическо лице, в резултат на чиято творческа дейност то е създадено /чл.5 от ЗАПСП/. Ако музикално произведение бъде изпълнено, а изпълнението фиксирано върху траен материален носител, налице е звукозаписване /§2, т.7 от ДР на ЗАПСП/. Физическото или

юридическо лице, което организира осъществяването на първия запис и осигурява финансирането му, е продуцент на звукозаписа /чл.85 от ЗАПСП/. Продуцентът на звукозапис има изключително право да разрешава срещу заплащане: възпроизвеждането и разпространението на записа, вноса и износа в трети държави на екземпляри от записа в търговско количество, публичното изпълнение, излъчването по безжичен път и предаването и препредаването на записа по кабел, предлагането по безжичен път или чрез кабел или друго техническо средство на достъп на неограничен брой лица до записа или част от него по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрано от всеки от тях преработката и синхронизацията на записа /чл.86, ал.1, т.1 - 5 от ЗАПСП/. Продуцентът може да отстъпва с договор отделни свои права на други лица /чл.86, ал.2 от ЗАПСП/. Продуцентът има право да изисква при възпроизвеждането и разпространението на направените от него записи името му да бъде посочвано по обичайния за това начин върху звуконосителите, включително и върху техните обложки и кутии /чл.87 от ЗАПСП/.

Свободно използване на защитени произведения е допустимо само в случаите, посочени в закона, при условие, че не се пречи на нормалното използване на произведението и не се увреждат законните интереси на носителя на авторското право /чл.23 от ЗАПСП/. По препращане от чл.90в от ЗАПСП изключителните права на продуцента на аудио-визуално произведение по чл. 90а от ЗАПСП могат да бъдат ограничени в случаите на свободно използване по чл.24, ал.1, т. 2 от ЗАПСП. Посочената разпоредба допуска без съгласието на носителя на авторското /в случая продуцентското/ право използването на цитати от вече разгласени произведения на други лица при критика или обзор при посочване на източника и името на носителя на автора /в случая на продуцента/, освен ако това е невъзможно; цитирането трябва да съответства на обичайната практика и да е в обем, оправдан от целта.

Основният спор по делото е дали е хипотеза на правомерно свободно използване, на което се позовават в защитата си по същество и двамата ответници.

По отделните предпоставки за допустимост на свободното използване по чл.24, ал.1, т.2 от ЗАПСП, които следва да са налице кумулативно, съдът намира следното:

Процесните епизоди на „Ш. на С. Т." и „В. на д." и песента „Едно ферари с цвят червен" са разгласени произведения /§2, т.1 от ДР на ЗАПСП/, като начинът, по който ответникът [фирма] се е сдобил със записи на тези произведения е без правно значение.

Настоящата инстанция приема, че използваните фрагменти от „Ш. на С. Т.", „В. на д." и песента „Едно ферари с цвят червен" в епизодите на „Г. на е." представляват цитати. Този извод съответства на основното заключение на тройната експертиза, чиято подробна научна обосновка съдът възприема изцяло. Телевизионното цитиране има специфичен предмет, спрямо който речниковите определения за литературен цитат са неприложими. Въз основа на собствените си възприятия, които съвпадат напълно с експертното мнение на вещите лица Б. и Д., настоящият състав приема, че осъществената намеса в звукозримия образ на използваните фрагменти от ищцовите произведения не отнема качеството им на цитати, тъй като оригиналният аудио-визуален пласт е видим и разпознаваем, запазено е смисловото му съдържание и зрителят може да възприеме цялостната идея на случващото се на екрана и да разбере промяната на темата. Извършеният монтаж, заедно с коментара на водещите на „Г. на е.", помага на зрителя да разграничи двата смислови пласта. Съдът напълно споделя експертното мнение на вещото лице Б. /преподавател по телевизионна журналистика в СУ „Св.К. О."/, че за да има пародия и сатира трябва да има фрагмент, цитат от

предаване, за да може на принципа на преувеличението, преобръщането, добавянето да се породи идеята за сатиричност.

По въпросите какъв е жанрът на „Г. на е.“; откъсите от „Ш. на С. Т.“ и „В. на д.“ могат ли да бъдат определени като обзорни или критични с оглед на установената телевизионна практика; възможно ли е да се идентифицират незабавно използваните откъси, за да се предотврати всякакво объркване в съзнанието на зрителя; обемът и времетраенето на използваните откъси съответства ли на жанра и целта на предаването съобразно обичайната телевизионна практика настоящата инстанция кредитира мнението на вещите лица Б. и Д., което е подробно, научно изведено, подкрепено с примери и убедително защитено при разпита им в съдебно заседание. Отделното мнение на вещото лице П. съдът преценява като непълно и необосновано: от изложените в него съображения не става ясно каква е теоретичната му обосновка и в какво точно се състои несъгласието на вещото лице с мнението на останалите вещи лица.

Въз основа на експертното становище на вещите лица настоящата инстанция приема, че „Г. на е.“ е обзорно развлекателно предаване, в което се критикуват телевизионни скандали и гафове чрез представяне на откъси от произведения на други телевизии и продуценти с цел коментар, анализ и представяне на собствена позиция по теми с обществен интерес. В жанрово отношение предаването е телевизионна форма на медиа-критика, осъществявана с изразните средства на иронията, сатирата и пародията. Използваните фрагменти от предаванията „Ш. на С. Т.“ и „В. на д.“ и песента „Едно ферари с цвят червен“ са цитати в рамките на нови смислово-комуникативни единици, които имат нов критично-пародиен смисъл, експресивност и послание, изграден посредством изразните средства на телевизионната комуникация - визуален език, език на действие и поведение, звукова картина /автентична и вторично привнесена/, музикален език. Съдът споделя мнението на вещите лица Б. и Д., че за да се появи иронията трябва да има преувеличения, повторения, несъразмерност, както и че използваните фрагменти са с малка дължина в контекста на цялостните издания на „Г. на е.“ и обемът им съответства на преследваната сатирично-пародийна цел.

По отношение на последната предпоставка за допустимост на свободно използване на чуждо авторско произведение по чл. 24, ал.1, т.2 от ЗАПСП настоящата инстанция намира следното: Използваните фрагменти в „Г. на е.“ са съпроводени с гласови и визуални анонси, описани подробно в основното заключение на тройната експертиза /"Всяка известна личност рано или късно гостува при С.... Екипът на С., екипът му просто е железен, затова не съм учуден, че наскоро в шоуто му гостуваха двама души, които по принцип нямаше как да гостуват"; „Очаквайте скоро при С. Т. С. и Х. Ф..."; „С., кръстник на С."; „С. ни запознава с новото гадже на Курникова"; „Д. М. А. М. има книжка за ферарито, защото именно той спечели конкурса „Т. с мен “ по БТВ"; „Ако върнем малко лентата ще видим, че преди финала всички претенденти гостуваха в „Ш. на С.“; „За нас скритият фаворит за голямата награда е един друг танцьор - И. Г. .. Вместо Ф., обаче, И. Г. спечели вот на недоверие, предаването му беше свалено от ефира на БТВ"/. По мнение на вещите лица Б. и Д., което съдът споделя, посочените начини на обозначаване на използваните откъси отговарят на възприетото в българската телевизионна практика, а именно посочване на излъчващата медия и предаването, от което се цитира. По отношение на кумулативното изискване за посочване на продуцента съдът намира следното: съгласно презумпцията по чл.72б от ЗАПСП до доказване на противното за носител на сродно право се смята лицето, чието име, наименование или друг идентифициращ знак са посочени или упоменати по обичайния за това начин върху съответния запис, копия или екземпляри от него и/или техните опаковки, или в хода на показване на програмата. По делото е установено, че ищецът [фирма] / продуцент и телевизионна организация, осъществила

първоначалното излъчване/ е посочен визуално с идентифициращ знак - лого, който е видим на екрана по време на излъчване на кадрите от „Ш. на С. Т.“ и „В. на д.“ в „Г. на е.“, т.е. налице е посочване на този правноносител по обичайния за това начин. По отношение на ищеца [фирма] по делото няма данни дали и по какъв начин същият е обозначен като носител на продуцентски права в хода на показване на програмата - с изписване на фирмено наименование, чрез идентифициращ знак или по друг начин. Доказването на това обстоятелство е в тежест на страната, която черпи от него изгодни правни последици /чл. 127, ал.1 ГПК /отм./. При липса на доказателства в тази насока съдът приема, че обозначаването на процесните откъси с лого и гласов анонс на заглавието и водещия на съответното предаване в достатъчна степен идентифицира правноносителите. По отношение на използвания откъс от звукозапис на песента „Едно ферари с цвят червен“ съдът намира, че разпоредбата на чл.87, ал.1 от ЗАПСП не е приложима, тъй като изисква посочване на името на продуцента върху обложки, кутии и звуконосители, което е неосъществимо при излъчване в телевизионно предаване.

При така установеното от правна страна съдът по аргументите на жалбоподателите намира следното:

Настоящата инстанция се е произнесла по активната легитимация на ищите с Определение № 997/28.04.2014 г. по т. д. № 494/ 2014 г. Софийски апелативен съд, Търговско отделение 11 състав, което обсъжда обстойно всички доводи на жалбоподателите в тази връзка.

По отношение на жалбата на [фирма] срещу Решение № 1316 от 19.07.2013 г. по т.д.№ 557/2007 г. на Софийски градски съд, 6-то търговско отделение, 8 състав: неоснователни са доводите за допуснато процесуално нарушение, поради това, че съдът не е мотивирал защо кредитира заключението на тройната, а не на единичната експертиза. Първоинстанционният съд правилно не е развил съображения по този въпрос, тъй като е обосновал решението си с отговорите на допълнителни въпроси, които са формулирани от [фирма] след приемането на единичната експертиза и които са разгледани само от тройната експертиза. По възражението, че съдът не е обсъдил приложимостта на Бернската конвенция за закрила на литературните и художествените произведения настоящата инстанция намира, че Бернската конвенция е приложима по отношение на носителите на авторски права, но няма отношение към закрилата на сродните права на продуцентите. Правото да иска запазване на целостта на произведението е неимуществено право на авторите, каквото в случая не е предявено. По възражението, че не са обсъдени доказателства на ищеца настоящата инстанция счита, че същите са неотнормирани към съществото на спора, поради което не дължи произнасяне по тях. С оглед становището на настоящата инстанция за липса на нарушение оплакванията на жалбоподателя във връзка с отхвърления осъдителен иск, както и възраженията против отхвърлителния диспозитив на Решение № 2065 от 28.12.2015 г., по т.д.№ 557/2007 г. по отношение на отговорността на ответника [фирма], не следва да бъдат обсъждани.

По отношение на жалбата на [фирма] срещу Решение № 2065 от 28.12.2015 г. по т.д.№ 557/2007 г. по описа на СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав настоящата инстанция намира оплакването за противоречие на решението с материалния закон за основателно - първостепенният съд е приложил неправилно чл.90а, ал.2 от ЗАПСП като е приел, че начинът на обозначаване на продуцентите на „В. на д.“ в „Г. на е.“ не отговаря на изискването на чл. 24, ал.1, т.2 от ЗАПСП. Неправилното тълкуване на приложимата законова разпоредба е довело до неправилния извод за отсъствие на една от кумулативните предпоставки на допустимото свободно използване, което от своя страна е довело до неправилен извод за основателност на предявената претенция за вреди от извършено нарушение.

Така мотивиран, съдът в настоящия му състав счита предявените субективно съединени иски за установяване на нарушение по чл. 95, ал.1, т.1 от ЗАПСП за неоснователни. При отсъствие на нарушение исковите за преустановяване на същото по чл. 95, ал.1, т.2 от ЗАПСП също са неоснователни. Нарушението на авторско или сродно право е абсолютна предпоставка за ангажиране на отговорността за вреди по чл. 94 и чл. 94а от ЗАПСП, при липсата на която предявените осъдителни иски също са неоснователни. Поради липса на нарушител неоснователен е и искът за разгласяване на диспозитива на решението за негова сметка.

С оглед изложеното и поради несъвпадение на изводите на настоящата инстанция с изводите в Решение № 2065 от 28.12.2015 г. по т.д.№ 557/2007 г. по описа на СГС, 6-то търговско отделение, 8 състав, на основание чл. 208 от ГПК /отм./ същото следва да се отмени като неправилно. Решение № 1316 от 19.07.2013 г. по същото дело следва да бъде отменено поради неучастието в производството по постановяването му на задължителен необходим другар на ищеца /т.17 от ТР №1 от 04.01.2001 г. по т.гр.д.№1/2000 г. на ОСГК на ВКС/.

Ответникът, в чиято полза е настоящото решение, е предявил искане за присъждане на разноски, поради което съдът дължи произнасяне с диспозитив в подобна насока, като при този изход на делото на основание чл. 64, ал.2 ГПК /отм./ ищите ще следва да бъдат осъдени да заплатят на [фирма] сумата от 1 710 /хиляда седемстотин и десет/ лева разноски по делото и сумата от 6 114 /шест хиляди сто и четиринадесет/ лева за адвокатска защита пред двете инстанции.

Водим от горното Софийският апелативен съд

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Решение № 1316 от 19.07.2013 г., постановено по т.д.№ 557/2007 г. на Софийски градски съд, 6-то търговско отделение, 8 състав, с което са отхвърлени предявените субективно и обективно съединени иски по чл.95, ал.1, т.1 и т.2, чл. 94, вр.чл.94а и чл. 95, ал.1, т.6 от ЗАПСП, предявени от [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район С., [улица] срещу [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.5 [фирма] за признаване за установено неправомерното използване на части от предаването „Ш. на С. Т.“, за преустановяване на неправомерното използване и за присъждане на обезщетение и разгласяване на диспозитива на решението, като неоснователни и [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], Район С., [улица], е осъдено да заплати на [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] сумата от 1 450 /хиляда четиристотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото, както и сумата от 3 768 /три хиляди седемстотин шестдесет и осем/ лева, представляваща възнаграждение за един адвокат;

ОТМЕНЯ Решение № 2065 от 28.12.2015 г., постановено по т.д.№ 557/2007 г. на Софийски градски съд, 6-то търговско отделение, 8 състав, с което е признато за установено извършено нарушение на сродно на авторското право на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], и [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], в качеството им на продуценти на телевизионно предаване „В. на д.“ от страна на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], в качеството му на продуцент на предаването „Г. на е.“ чрез използването на откъс от предаването „В. на д.“, излъчено на 02.05.2006 г. в излъченото на 08.01.2007 г. издание на предаването „Г. на е.“ без посочване на наименованията на продуцентите [фирма] и [фирма], постановено е преустановяване на неправомерното използване на откъси от предаване „В. на д.“ в предаването „Г. на е.“ без посочване на наименованията на продуцентите [фирма] и [фирма], [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], е осъдено да заплати сумата от 6 300 /шест хиляди и

триста/ лева на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] ведно с лихва за забава от датата на предявяване на исковата молба /06.04.2007 г./ до окончателното му плащане и сумата от 700 /седемстотин/ лева на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], ведно с лихва за забава от датата на предявяване на исковата молба /06.04.2007 г./ до окончателното му плащане, и двете суми представляващи обезщетение за неправомерно използване на откъс от телевизионно предаване „В. на д.“, излъчено на 02.05.2006 г. в излъченото на 08.01.2007 г. издание на предаването „Г. на е.“, продуцирано от [фирма], без посочване на наименованията на продуцентите [фирма] и [фирма], постановено е разгласяване за сметка на нарушителя [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], на диспозитива на решението в телевизионна организация с национално покритие в часовия пояс между 22,00-22,30 ч. в работен ден, отхвърлени са като неоснователни предявените [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], и [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], против ответника [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], искове с правно основание чл. 95, ал.1, т.1 и 2, чл.94 вр. с чл.94а и чл.95, ал.1, т.6 от ЗАПСП и чл. 86 от ЗЗД за признаване за установено неправомерното използване на части от предаването „В. на д.“, за преустановяване на неправомерното използване, за разгласяване на диспозитива на решението и за присъждане на обезщетение, ведно със законната лихва върху обезщетението от датата на предявяване на исковата молба /06.04.2007 г./ до окончателното му плащане, [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], е осъдено да заплати на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], сумата от 423 /четирисотин двадесет и три/ лева, представляваща направените разноски в производството съобразно уважената част от исковете и [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], е осъдено на основание чл. 64, ал.2 от ГПК /отм./ да заплати на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], сумата от 300 /триста/ лева, представляваща част от възнаграждението за адвокат, съразмерно с отхвърлената част от исковете, като вместо това постановява:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], и [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], обективно и субективно съединени искове с правно основание по чл.95, ал.1, т.1 и т.2, чл. 94, вр.чл.94а и чл. 95, ал.1, т.6 от ЗАПСП срещу [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], и [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], за признаване за установено неправомерното използване на части от предаването „Ш. на С. Т.“, „В. на д.“ и песента „Едно Ф. с цвят червен“ в епизоди на предаването „Г. на е.“, излъчени на 08.01.2007 г., 12.01.2007 г., 22.01.2007 г., 01.02.2007 г., 05.02.2007 г., 08.03.2007 г. и 20.03.2007 г. в програмата на Нова телевизия, за преустановяване на неправомерното използване, за присъждане на обезщетение и за разгласяване на диспозитива на решението.

ОСЪЖДА на основание чл. 64, ал.2 от ГПК /отм./ [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК] и [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплатят на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК] сумата от 1 710 /хиляда седемстотин и десет/ лева разноски по делото и сумата от 6 114 /шест хиляди сто и четиринадесет/ лева за адвокатска защита пред двете инстанции.

ОСТАВЯ в сила решението в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС на Република България в тридесетдневен срок от съобщението да страните, че е изготвено.